

Sau Ngày Lễ Độc Lập

Trả lại cho đời thường / sự rộn ràng hằng bữa / sự nhịp nhàng của gió / của phố xá bán buôn...

Xác pháo bông còn vương / người ta đã dọn hết. Ngày Lễ coi như Tết...và ngày Tết đã xong!

Người ta chuyển xe tăng / về nơi nó đồn trú. Người ta nghe tiếng hú / của máy bay cuối trời!

Cơn động đất nhẹ thôi / cũng yên rồi. Vô sự! Ngày hôm qua, quá khứ. Ngày hôm nay, hôm nay!

Nước Mỹ, cờ vẫn bay. Đường dây điện chim đậu / sau một đêm nương náu, đầu đó, bây giờ bay...

Người đi Bắc, đi Tây, đang về cho ai đợi. Tôi ôm ngày, tôi nói: "Anh nhớ em một ngày!"

Dĩ nhiên nhớ áo dài / bung như là cánh lụa / nghe em nói nho nhỏ: "Em làm chim nha anh!"

*

Chim bay trên rừng xanh

Tôi chờ đây biển đỏ

Cánh buồm sẽ no gió

Mình về hay mình đi...

Mình về với lũy tre. Mình đi trên bờ ruộng. Anh chỉ em rau muống / leo lên bờ trở bông! Thương quá nhé Núi Sông! Thương cánh đồng bầu vạc...nửa đêm nghe Mẹ hát / ru con mai đến trường...Cầu tre phẳng phất sương và đêm thêm thiếp ngủ...

Em ơi ngày vẫn đủ khi người ta có nhau khi người ta còn nhau...dẫu có trào nước mắt!

Trần Văn Lệ